

[Fiskeriministeren]

Så jeg går fortrøstningsfuldt til udvalgsbehandling af det pågældende lovforslag og håber, at det vil vise sig, at alle Folketingets partier til sidst kan støtte det under tredjebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejderboliger på landet.

Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 28/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Erling Christensen (S):**

Jeg skal til dette lovforslag sige, at hvis der ikke i høringssvaret er peget på problemer med det, er der støtte fra Socialdemokratiet til en meget hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Jens Jørgensen (KF):

»Arbejderboliger på landet« står der som overskrift til dette lovforslag. Det klinger lidt af, at der var engang og en lille smule af en periode i dansk historie, som vel er passé, noget med en verdenskrise, der begyndte i 1929 og buldrede ind over Danmark, så det var nødvendigt at gennemføre en lang række lovforslag, som kunne hjælpe befolkningen, sådan som den var struktureret dengang.

Det førte så til, at man den 13. april 1938 vedtog den første lov om arbejderboliger på landet, hvilken lov løb frem til 1971 og fik en

kort forlængelse med nogle tilskudsordninger fra 1971 til 1975. Det er regler, som dengang måske var rimelige, men som i dag virker gammeldags. Jeg peger på et lille eksempel: Ifølge denne lov kunne man endnu i 1959 modtage et såkaldt jordkøbslån på 1.000 kr., der skulle afvikles over – ja, hold Dem nu fast – 42 år, begyndende i år 2061. Loven tog sigte på, at man, som der stod i 1938, skulle støtte, at »ædruelige og hæderlige personer over 55« kunne få arbejderboliger; alene sådan en formulering er vel ikke en 1992-formulering.

I dag eksisterer »vanskeligt stillede landarbejderfamilier« næppe i lovens ånd – det er vigtigt at understrege – og derfor kan Det Konservative Folkeparti støtte den modernisering og forenkling, som lovforslaget lægger op til.

Det foreslås i lovforslaget at ophæve ordningen med købergodkendelser ved salg af landarbejderboliger, at ophæve den hidtidige mulighed for gældsovertagelse ved ejerskifte, at revidere reglerne om renteefterbetaling m.v., at tilbyde konvertering af visse lån, at ophæve en række krav til anvendelsen af landarbejderboliger, hvori der indestår statslån, og at ophæve bestemmelserne om brugen af tjenestehuse på landet.

Kort og godt er det et lovforslag, der, når det er gennemført, gør op med en lovgivning, som givetvis var rigtig under helt andre sociale forhold. Nu forsøger vi at gennemføre et regelsæt, så de landarbejderboliger, der i sin tid var rigtige, kan handles frit som ganske almindelige boliger.

Mejdahl (V):

Det er ikke kun i dag, vi kan lave kompliceret lovgivning; det kunne man altså også i 1938.

Her er en lov, som tiden fuldstændig er løbet fra. De landarbejderfamilier, som loven skulle tilgodese, findes stort set ikke mere. Det er en erkendelse, som lovgiverne kom til allerede i 1975, hvor støttemulighederne bortfaldt. Når vi i dag ikke helt kan ophæve loven, er det, fordi den rækker så utrolig langt frem i tiden, som den konservative ordfører også var inde på, og fordi de indgåede forpligtelser ikke uden videre kan ophæves.

Den gennemgribende forenkling og modernisering, den lempelse af tilbagebetalingen af den ydede støtte og renteefterbetaling, forenk-